

Кулеметними стрічками в степ
Пролягли і схрестились дороги.
Мак цвіте...
Мак багряний цвіте
Пелюстками надій і тривоги.

І чиїсь пересохлі уста
Шепчуть в трави-мурави:
«Ти здужай...
Підведися, товаришу, встань!..
Підведися, товаришу, друже...»

Тут в атаку ходили бійці,
Не здалися —
Загинули в полі!
Багрянці мої, багрянці
На гарячому суходолі...

1951

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.